

DELK

Underveis

Jul i Det
hellige
land

BILDE-
INNSAMLING
I DELK

EDVARD GILJE:

En levende Gud – ikke bare en teori

Innhold

6

Hanukka eller jul i Det hellige land?

14

Orgellyd til jul

20

Portrettet / EDVARD

2 Ledere

4 Redaksjonelt

5 Andakt / Himmel på jord

9 Diakonispalten

10 Tilsynsmannens perspektiv

12 Nytt fra menighetene

16 Min bibelhelt

18 Møte- og gudstjenestelisten

24 Misjon / DELKs utsendinger

26 Skolesiden

28 DELK – 150 års markering

30 Høgsveen retreatsenter

Fremtiden – hva vet vi?

Bertil Andersson / tilsynsmann

Fremtiden oppleves usikker. Smittevernregler utvides eller lettes alt etter pandemiens utvikling. Så hva skal vi tenke om neste sommer? Er det mulig å planlegge ferie? Hva med en stor bryllupsfest?

Programkomiteen for Sankhansstevnet planlegger stevne, men er likevel forberedt på at det kan bli avlyst. Grensen på 200 mennesker ved offentlige arrangement innendørs er nå blitt satt ned til 50. Og lokale retningslinjer gjør at noen av våre menigheter ikke kan samles. De signaler vi har fått, tilsier at uten et omfattende vaksineprogram tidlig i 2021 vil det bli vanskelig å gjennomføre et tradisjonelt stevne. Vi tar sikte på at hovedstyret tar en endelig avgjørelse angående dette i januar.

Hva annet vet vi om fremtiden? Da jeg underviste om kristen tro for våre kontoransatte i Mongolia, var både kristne og ikke-kristne enige om at det eneste vi vet sikkert, er at vi en gang skal dø. Guds ord bekrefter at «*alle mennesker må dø én gang og siden kommer dommen*» (Hebr 9,27).

Nylig fikk jeg en rettfærdig dom. Jeg ble målt til 55 km/t i 40-sone. Konsekvensen var to prikker i sertifikatet og en bot på 3800 kroner. Ergerlig? Ja, selvfølgelig. Men det var en velfortjent dom som jeg vil ta lærdom av. Vegtrafikkloven er god. Den skal beskytte andre trafikanter og meg selv fra å påføre skade på andre. Dommen jeg fikk, er heller ikke endelig. Etter tre år kan jeg igjen være uten prikker.

En dag skal vi møte en endelig dom. Det gode budskap

29

Bildeinnsamling i DELK

GILJE

32 Barnas side / Les for barna

34 Diverse informasjon

Din neste kjærlighets- handling

Erling Rantrud / redaktør

Hvem er min neste? Mange forbinder jul med nestekjærlighet, og særlig i populærkulturen får vi servert et julebudskap som handler om å hjelpe andre, invitere noen på middag og være litt ekstra raus. Dette er kjærlighetshandlinger som er riktige og gode. Men kan det hende at Bibelen snakker om en nestekjærlighet som strekker seg lengre enn til juleferie og en ekstra pengegave til en god bistandsorganisasjon?

I Lukas-evangeliet kan vi lese om en lærd mann som spør Jesus om hvem som er hans neste. Jesus svarer med å fortelle en lignelse. I lignelsen er det en mann som er blitt overfalt og skadet. Han er tydeligvis vår neste. Vi skal hjelpe de som er skadet. Ganske konkret og enkelt. Men Jesus roter til moralen ved å fortelle at både en prest og en levitt gikk rett forbi uten å bry seg. Så kom en samaritan, en fra et annet folk som jødene så ned på og unngikk, og hjalp den skadde. *Jesus spurte den lærde: «Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for ham som ble overfalt av røvere?» Han svarte: «Den som viste barmhjertighet mot ham.» Da sa Jesus: «Gå du og gjør som han.»* Lukas 10,36–37

Kanskje vi i vår jakt på vår neste kan forsøke å tenke på hvem som har vært en god neste mot oss? Jeg kjenner mange som er bedre neste for meg, enn jeg er for dem. Jeg vil forsøke å gjøre som dem. Med en slik tankegang kan den praktiske nestekjærligheten bli enda større. Både de som trenger min omsorg og de som har gitt meg sin, blir inkludert i min neste kjærlighetshandling.

er at sammen med Jesus kan vi møte død og dom uten frykt! Herren lover å ikke dømme oss som vi fortjener, men gi oss det Jesus har fortjent for oss: *«Men ufortjent og av hans nåde blir de kjent rettferdige, frikjøpte i Kristus Jesus»* (Rom 3,24).

Advent og jul taler om Jesu komme. Han kom ikke *«til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham»* (Joh 3,17). I Ham har vi fremtid og håp!

Med ønske om en velsignet advents- og juletid!

DELK

I Jesus, for hverandre, ut i verden!

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

37. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Ranrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.ranrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Trykkeri

07 Media

Forsidefoto

Privat

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

I dette nummeret:

Bladet du holder i hånden er Underveis sitt julenummer, men det har skjedd en del før jul også. I dette nummeret kan du blant annet lese om både riving av gamle kirkebygg og bygging av nytt. Hvordan feires jul i Det hellige land? Hvem er DELK sine utsendinger til misjon? Hva tenker ungdom om tro og tvil?

Basar og julemesse

Heldigvis skjer det mye i menighetene som vi ikke får plass til å skrive mye om i Underveis, men et aldri så lite sammen- drag av noe får vi til.

En av tingene som vi har måttet gjøre annerledes også i DELK-land, er tradisjonelle julemesser og misjonsbasarer. Flere av menighetene har laget digitale jule- messer og basarer som erstatning for de fysiske. Granly menighet har hatt digital julemesse med lister over varer i stedet for bord. Telemark, Ryenberget og Moe har hatt hver sine digitale basarer med auksjon, loddrekning og hjemmekaffe (hjemmekaffe er som kirkekaffe, bare hjemme). Horten har hatt ekstra misjons- fokus flere søndager i førjulstiden med presentasjon av DELKs ulike prosjekter og ekstra kollekter. Selv om det ikke har kommet redaksjonen for øre hva alle de andre menighetene har holdt på med, er vi sikre på at de har vært aktive med mye godt på ulike måter!

Nye eldste

I Dalene menighet, Egersund, er Jostein Vik blitt valgt som eldste, og Fredrik

Minnesjord er valgt som ny eldste i Telemark menighet. Vi ønsker dem begge to Guds velsignelse i tjenesten. I Telemark er også Fred Arve Fahre ordinert til prestetjenesten siden sist. Både innsettelsen i våres og ordinasjo- nen i november ble gjennomført med færre folk til stede i kirken enn mange kunne ønske, men Underveis kan forsikre at alt gikk riktig for seg, og stolaen sitter som den skal!

DELK 150 år

2022 er jubileumsår. I dette nummeret kan du lese om jubileumskomiteens foreløpige arbeid og tanker. Kanskje litt av juleferien kan brukes til å bla i gamle minner og fotoalbum? Les mer på side 29.

Skriblerier og korrektur

Underveis er stadig på jakt etter både saker å skrive om og saker dere som lesere vil dele. Send gjerne forslag og bidrag til erling.ranrud@delk.no. Kanskje ditt bidrag kommer på trykk i neste nummer?

I forrige nummer ble boka «En prest og en plage» anmeldt. Det ble nevnt at den finnes på Metope forlag. Det viser seg at forlaget er utsolgt for boka, men den kom for noen år siden i nytt opplag hos Luther Forlag hvor den fremdeles er å få tak i.

God lesing og riktig god jul!

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

◆ DELK holder følgende bekjennesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

▪ De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
▪ Den augsburgske konfesjon
▪ Luthers lille katekisme
DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

◆ DELK har ca. 3.300 medlemmer fordelt på regionene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Himmel på jord

Andakt av Jon Magne Sønstabø, Bergen menighet

Hun ser ut av vinduet. Enda en kveld fylles nattemørket av de tusen lys fra de ulike hjem rundt henne. Hun kan se de mange stuene, der hjemmene ligger tett i tett. Menneskene er nær, men avstanden mellom dem er lang. Hun har vært alene lenge, og vinteren og mørket har bare gjort det vondere. Ensomheten kjennes som en tung klump i magen. Slik kan vi føle det, og kjenne det i kroppen, nå i førjulstiden i annerledesåret 2020. I et år der vi har holdt en tvungen avstand til hverandre. Et år der både sykdom og isolasjon har ført med seg sorg i familier og brutt opp mye av vårt felleskap i hverdag og kirke. Ting er ikke slik det har vært, det er ikke slik det burde være.

I en moderne julesang, så synges det i refrenget «Himmel på jord. En nåde så stor. Eg e'kje alene her eg bor». Sangen kan først skildre følelsen vi har kjent på. Ensomheten og uroen for dagene som kommer. Om lettheten til å la fortvilelsen ta overhånd og om fristelsen til å ta kampen i egne hender. Deretter setter denne sangen også ord på det som er hjelpen vår, det vi kaller inkarnasjonens hemmelighet, at Gud selv blir en av oss. Det er som om sangen henter frimodighet fra Bibelens profetiske poesi. Disse har et håp å gi. Profeten Jesaja profeterer om Jesu komme,

“ Det folket som vandrer i mørket, skal se et stort lys.

om Jesu fødsel. *Det folket som vandrer i mørket, skal se et stort lys. De som sitter i dødsskyggens land, over dem skal lyset stråle.* (Jes 9:2) Dette julens budskap, om håpets lys i verdens mørke, det er Jesus Kristus. Ja, det er en himmel konkret kommet til Jord. Det er den største nåde på jord. Og, ja, du er ikke alene der du bor. For Herrens lys er over deg. Du trenger ikke frykte. Guds løfte over sitt jordiske og åndelige folk er «*Stå opp, bli lys! For ditt lys kommer, og Herrens herlighet går opp over deg. Se, mørke dekker jorden, og det er belgmørke over folkene. Men over deg skal Herren oppgå, og over deg skal hans herlighet åpenbare seg* (Jes 60:1f).

Herren åpenbarer, gjør synlig, sin herlighet over deg, og det han gjort i verden ved at han blir barnet. Derfor er barnet i Betlehem Guds gave til deg. Denne gave når gjennom isolasjon og mørke, gjennom ordet om Ham kommer han til deg. Din redning er deg gitt. ■

REPORTASJEN

Elisabeth E. Levy er ansatt i DNI (Den norske Israelmisjon) og er leder på Caspari-senteret i Jerusalem

Hanukka eller jul?

– eller kanskje begge deler?

Dette året kommer hanukka litt før jul. Første dag av den åtte dager lange hanukka-feiringen starter 10. desember og avsluttes fredag 18. desember.

TEKST / ELISABETH E. LEVY

“ Hanukka er ikke en bibelsk høytid, men det var en høytid Jesus feiret.

Har disse to festene noe som helst til felles? Og hva feirer de messianske jødene? Jul eller hanukka, eller begge deler? Selv om de to festene har ulikt opphav, så har de det til felles at de begge er «lysfester». Begge feirer at lyset vant over mørket, det gode over det onde.

I Johannesevangeliet (Joh 10,22) står det: «*Nå kom tiden for tempelinnvielsesfesten i Jerusalem. Det var vinter.*» Dette er en ganske kort, men presis informasjon. Jesus har kommet til Jerusalem og templet under Hanukkahøytiden. Hanukka betyr «innvielse». Høytiden faller i november/desember etter vår vestlige kalender, og da er det vinter i Israel.

Historien om hanukka

Kort fortalt feires hanukka til minne om rensingen av templet under Yehuda Makkabeeren i år 164 f.Kr. Den syriske kongen Antiokus 4. Epifanus hadde vanhelliget templet ved å ofre en gris på brennofferalteret. Da makkabeerne klarte å gjenerobre templet, var det bare olje igjen til å tenne menoræen, den sjuarmede lysestaken, for én dag. Men ifølge historien skjer det et under, og den sjuarmede lysestaken lyser i hele åtte dager, helt til de får tak i ny olje. Hele historien om hanukka og makkabeerne kan leses i 2. Makkabeerbok (Apokryfene til Det gamle testamentet).

I 2 Makk 10,8 står det: «*Ved offentlig forordning og etter felles vedtak bestemte de at det jødiske folk hvert år skulle feire disse dagene.*» Disse dagene er de åtte dagene av hanukka, og Johannesevangeliet forteller oss altså at Jesus kom til templet, til høytiden.

Fortellingen om makkabeerne og hanukka kom ikke med i den jødiske kanon for bøkene i Det gamle testamentet. Så hanukka er ikke en bibelsk høytid, men det var en høytid Jesus feiret, og det er en høytid jøder feirer den dag i dag. Det vil si at alle jøder, religiøse som ikke religiøse eller messianske, feirer hanukka. I Jerusalem vil om ikke så altfor lenge smultlukten legge seg over byen. Det skal spises «sufganiot», en slags smultbolle med syltetøy, i åtte dager til ende. En hanukkia, en åttearmet lysestake, vil bli tent i de fleste hjem, og store hannukkiaer, lysestaker, vil være å se på de fleste torg og åpne plasser.

Messiansk julefeiring?

Hva så med julen? Feirer de messianske jødene jul? Jeg snakket en gang med en professor ved et teologisk fakultet som ble veldig forundret da jeg sa at de fleste messianske jøder i Israel ikke feirer jul. Når det er sagt, skal det sies at svært mange ikke-religiøse israelere «elsker julen». De går på julekonserter og de elsker stemningen med lys og gaver. Som en ikke Jesus-troende jøde sa til meg: «Dette er en så flott høytid. Jeg skulle ønske at vi hadde noe lignende.»

Men de fleste messianske jødene vil likevel sette spørsmålsteget ved julefeiringen. Feiringen er ikke bibelsk. Vi vet ikke når på året Jesus ble født. Vi vet hvor han ble født, men ikke når han ble født. Julefeiringen blir sett på som en veldig kristen feiring, med hedensk bakgrunn, en solfest i keiserens rike. En slik feiring bør messianske jøder holde seg borte fra.

Min menighet her i Jerusalem som er en messiansk synagoge, vil ikke nevne julefeiringen med et ord, og de mener at Jesus-troende jøder ikke skal feire jul. Og i spørsmålet om julefeiringen er den nok representativ. Og Caspari-senterets arbeid

Under Hanukka-feiringen tennes den sjuarmede lysestaken.

Foto: Den Norske Israelmisjon

Foto: wikimedia

I Jerusalem legger smultlukten seg over byen. I Hanukka-høytiden spises det «sufganiot» i åtte dager til ende.

med den nye utgaven av boken «Facts & Myths» bekrefter det samme, julen markeres ikke i ca 90 % av de messianske menighetene. Den jødiske kalender markerer så klart heller ikke julen, og de fleste mener at man kun skal feire bibelske høytider, høytider med bakgrunn i Det gamle testamentet. Så det blir opp til den enkelte menighet og de enkelte troende hva de velger å gjøre. Mange med russisk bakgrunn, messianske som ikke-messianske, er vant til å feire både jul og nyttår der de kom fra. Om ikke den messianske menigheten som sådan markerer høytiden, så gjør de det ofte hjemme privat.

En tidligere Jesus-troende jøde ved Caspari-senteret sa det en gang slik, og jeg tror hennes utsagn kan stå for mange av de Jesus-troendes forhold til jul og hanukka:

«På denne tiden av året, i desember, feirer de kristne Jesus Messias' fødsel. Jeg og min familie har alltid deltatt i denne feiringen selv om vi som jødiske Jesus-troende holder oss til en noe mer forsiktig utgave av alle de kultur-

” Har de rett i at vi ikke likevel kan feire en spesiell dag for Jesu fødsel?

elle aktivitetene som pynting, shopping og selskapeligheter. Vi har også alltid feiret hanukka, Lysfesten, selv om det er en av de mindre høytidene i den jødiske kalenderen. Vi tenner alltid lysene på den åttearmede lysestaken. hanukka er en flott høytid også om den står alene for seg selv. I løpet av juletiden takker jeg for hva fortellingen om hanukka betyr når det gjelder å forankre min jødiske Frelzers inkarnasjon, verdens lys, i historien. Ikke engang døden kunne sluke Jesu lys. Måtte vår tilbedelse i denne høytiden (julen) ha noe av Makkabeernes mot – når vi lar Jesu lys og herlighet skinne i en verden som uten Ham lever i mørket.»

Julen og solfesten

Messianske jøder vil som sagt ofte hevde at julen har en hedensk bakgrunn og derfor skal den ikke feires. Feiringen i desember har sin bakgrunn i solverv. Solverv er betegnelsen på de to tidspunktene på året når solen har størst deklinasjon, den 20/21. juni og den 21/22. desember. Vi kaller det ofte at «sola snur». Solvervet i desember er årets korteste dag da den nordlige halvkule er lengst borte fra sola.

I år 46 f.Kr. etablerte keiser Julius Cæsar den julianske kalenderen og fastsatte vintersolverv i Europa til den 25. desember. I 1582 besluttet pave Gregor den XIII å reformere kalenderen. Han refererte imidlertid ikke til Cæsar, men til konsilet i Nikea i år 325.

Stjernen i julefortellingen

Noe av argumentasjonen fra messiansk jødisk hold er at Det nye testamentet bare forteller hvor Jesus ble født, men ikke når han ble født, i alle fall ikke når på året. NT forteller derimot om barnemordet under kong Herodes den store som døde i år 4 f.Kr.

Så de messianske jødene har rett i at vi ikke vet. Men har de rett i at vi ikke likevel kan feire en spesiell dag for Jesu fødsel? Eller er det slik at vi kristne har gjort julen veldig «kristen» og veldig lite jødisk? Det burde jo være en stor «Messias-fest».

Har vi så noen som helst indikasjon på når Jesus kunne ha vært født? Mange mener at påsketiden kunne være en god gjetning. Men om vi tror at stjernen som viste seg på nattehimmelen er noe mer et symbol, når kunne et slik fenomen i så fall funnet sted? De som forstår seg på astronomi, vitenskapen om himmellegemene, sier at den 12. november i år 7 f.Kr., på den dagen var Jupiter og Saturn samstilt på en slik måte at de kunne sees som en stor stjerne.

Lys i mørket

Både jul og hanukka er «lysfester» i en mørk vintermåned. Hanukka til minne om tempe-linnvielsen i Jerusalem, og julen til minne om Ham som er større enn templet og som er alle menneskers lys – ikke bare i åtte dager, men et lys både for dette livet og det kommende. ■

Fødselskirken i Betlehem. Stjernen på gulvet markerer stedet der Jesus ble født.

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg og diakonikoordinator Reidun Bugge i Østfold bytter på å skrive en spalte med diakoni i fokus i hvert nummer av Underveis.

DIAKONISPALTEN

TEKST / REIDUN BUGGE

Velsignet ventetid

Advent – en slik deilig tid. Advent er en tid da vi tenner lys i en ellers mørk tid. Advent er en tid da vi forbereder oss, da vi venter på noe som skal komme.

Advent er forventning. For barna er ofte advent en fin tid med stjerner i blikket og en tid som kan kjennes lang. Man lager ting og pynter, – det bakes og stekes. Det lukter godt i huset og det sees fram til god mat, familiehygge og gaver. Rudolf er rød på nesen og How much fun it is to ride in a one horse open sleigh! Og Vi har vaska gølvet og vi har satt opp fuggelband og vi pynter tre, – vi skal også i år gå rundt om en enebærbusk.

Slik en deilig tid!

Dessverre er det ikke slik for alle. Jeg kjenner barn og familier som gruer seg mer og mer ettersom adventsdagene går. De som ikke ser frem til jul. De som vet at jul betyr bråk i hjemmet, en full, sint og farlig pappa, trist og redd mamma som baker sirupsnipper i trass og prøver å innbille seg selv og barna at «det blir nok litt bedre denne jula enn i fjor». Barna tror ikke på det, og det gjør ikke mor heller, men hvordan skal de ellers holde ut å vite at julen kommer snart?

Så er antagelig ikke advent og jul den idyllen våre tradisjoner i samfunn og kirke har spunnet rundt denne høytiden. Vi minnes et lite barn som ble født under kummerlige og fattigslige forhold, en liten gutt som fra første dag i sitt liv sto i fare for å bli tatt av dage av en sjalu, slue, redd, sint og mektig konge. Et lite barn som ble født til et vanskelig liv og dømt til martyrdøden som ung mann.

Men likevel; det finnes lys i mørket! Det finnes stjerner som viser vei for de som vil tilbake. Det finnes

engler som synger om fred på vår jord. Det finnes en røst fra himmelen som sier et tydelig «**Frykt ikke!**»

La oss i adventstiden være flinke til å se hverandre, gi trøstende og oppmuntrende ord, – spør gjerne om hvordan dine venner, og de du møter på din vei, skal tilbringe julen, spør om hva de føler innfor dagene som nå ligger foran oss og høytiden som kommer. Det finnes ensomme og redde sjeler nærmere oss enn vi ofte tror.

Sveinung Hølmekbakk har en sang som jeg er blitt svært glad i:

*1. Frykt ikkje for i morgon,
tenk ikkje på igår.
Herren forstår dine sorger,
ser dine inste sår.*

*For han som gir mat til sporven,
Han vil også ta hand om deg.
Og Han som kan stilla stormen,
Han vil vakta din vandringsveg.*

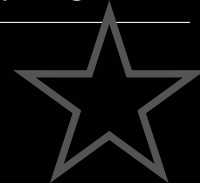
*2. Alt det du ikkje kan klara,
detvil han hjelpe deg med.
Han er din beste forsvarar.
Han er din trufaste ven.*

*3. Gløym ikkje det han har lova,
Han vil bevare deg.
Kvil i den himmelske gåva:
Liv i all evighet.*

Tenk at vi får lov å vente på hans komme ennå engang. La oss aldri glemme at Jesus er den største og viktigste gaven til alle mennesker til alle tider. Han kommer med fred og ekte glede til små og store, til fattige og rike, til de glade og de triste, til de trygge og de redde.

Velsignet advent og jul!

Mitt dikt

Advent.

**Du fattige, lille barn
som ble lagt i en enkel krybbe
i en stall
blant dyr og gjetere.**

**Du som vokste opp i våre gater
på vår jord.
Du som spiste, lekte,
lo og gråt.**

**Du som vokste opp
og ble Den største
av alle.**

**Nå legger jeg Deg
i en krybbe i en stall
på mitt bord
i min stue.**

**Flytt inn i mitt hjem!
Jeg rydder plass i mitt hjerte
og vil ta Deg i mot!**

Sissel Bergan, Tønsberg

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK, skriver i denne spalten om ulike perspektiver og tanker som angår kirkesamfunnet

EN STOR GLEDE – ET GODT BUDSKAP!

Språkgrenser, kulturelle grenser, grenser mellom religioner eller landegrenser. Eller kanskje å krysse gaten over til naboen?

Misjon – å være sendt med et budskap – handler i høyeste grad om å krysse grenser.

Kristi fødselsfest. Vi kaller det oftest bare jul. Vi feirer at Guds sønn ble født inn blant mennesker. Engelen sa: «*Jeg forkynner dere en stor glede*» (Luk 2,10). Dette er uten sammenligning den største kulturelle grensen noen har krysset. Gud selv i Jesu person «*ga avkall på sitt eget...og ble mennesker lik*» (Fil 2,7). Herren krysset grenser for å forkynne Guds evangelium. Han ropte ut: «*Tiden er inne, Guds rike er kommet nær. Vend om og tro evangeliet*» (Mark 1,15).

Evangelium

Å løpe *maraton* er en øvelse i de olympiske leker. Legenden forteller at budbæreren Pheidippides løp omtrent 42 kilometer fra byen Marathon til Aten for å bringe bud om gresk seier over Persia (490 f.Kr). Han skal ha blitt så utslitt at han døde etter å ha proklamert godt budskap med ett ord: Seier!

Det greske ordet *euangelion* – evangelium – betyr *godt budskap* eller *gode nyheter*. Når vi bruker verbet å *evangelisere*, mener vi nettopp å bringe gode nyheter til noen som ikke har hørt det før. Kjernen i budskapet er Jesu seier over synd, død og djevel, tilgivelse og løfte om evig liv. – Seieren er vunnet! Ta imot budskapet og gled deg sammen med de som feirer!

Misjon

En misjonær er en som er utsendt med oppdrag å proklamere Guds evangelium. Noen sender. Noen blir utsendt. Likevel er det en felles tjeneste og oppgave.

Vi er glade og takknemlige over at DELK nå har fem utsendte til land utenfor Europas grenser (se mer informasjon annet sted i dette bladet). Med flere utsendinger øker behovet for midler. Vi er derfor også glade for å informere om at gavene til misjonen i år har økt i takt med at forpliktelsene våre har økt. Hjertelig takk for din gave!

Dette gir oss også frimodighet til fortsatt å be om støtte. For gjennom felles oppmerksomhet og forbønn for våre utsendte og våre prosjekt opplever vi hvordan vi kan krysse grenser for lokal menighets-tilhørighet i DELK. Slik kan misjonsoppdraget forene hele kirkesamfunnet.

Grenser

Jesus ble født som menneske, som en av oss. Våre utsendte er omplassert fra Norge for «å fødes» inn i et annet folk. For å forkynne evangeliet har de krysset grenser for språk, kultur og religion. De har gitt avkall på nærhet til familien som savner dem. De har overgitt til Herren å lede deres fremtid.

Vi som sender, utfordres til å være en del av tjenesten ved å overskride grenser for hvor mye tid vi er vant til å bruke i forbønn, og hva vi er vant til å gi i gaver. Samtidig utfordres vi på vår plass til å krysse gaten til vår egen nabo og etablere genuine vennskap, slik at vi også får dele det som betyr aller mest for oss: å tilhøre Jesus! For dette må vi kanskje av og til krysse grensen for vår personlige komfortsone?

Nød og smerte

Vi bærer på nød, smerte og sorg over at noen av våre nære og kjære ikke ønsker å tilhøre felleskapet hos Jesus. Av og til kan denne smerten bli til et hinder for helhjertet engasjement for misjon.

Nøden for ufrelste barn eller søsken kan bli overveldende. Vi klarer ikke samtidig tenke på, be for eller gi til unåddes nød og behov for evangeliet i land langt borte.

Men som en misjonskvinne sa da hennes organisasjon startet arbeid i enda et misjonsland (fritt gjenfortalt): *«Dette er ikke en konkurranse; jeg har plass til enda et misjonsland i mitt hjerte!»* Slik kan det også bli for oss. Når vi bærer vår nød og smerte, våre penger og vår eiendom frem for Herren i bønn, gir han oss plass i hjertet for mer nød og flere forbønner. Han vil også øke vår forståelse for at vi ikke eier, men forvalter, det vi ser på som *våre* penger og *våre* eiendeler. Da blir gleden også

større når disse pengene kan omsettes i forkynnelse av evangeliet til andre!

Kristi kjærlighet

Apostelen Paulus formidler Herrens ord og skriver: *«For Kristi kjærlighet tvinger oss. Vi vet at én er død for alle, derfor er de alle døde. Og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som døde og sto opp for dem»* (2 Kor 5,14–15).

Dette er drivkraften! Befrielse fra egen nød skaper nød for andre. Han elsket oss, derfor kan vi elske. Han har tilgitt oss, derfor kan vi tilgi. Han krysset grenser, derfor kan vi krysse grenser. Han døde og sto opp, derfor kan vi leve for Ham, og gi vårt liv i Hans tjeneste! ■

Vi feirer at Guds sønn ble født inn blant mennesker.

Illustrasjonsfoto

Foto: Lars Johan Larsen

F.v. Jens Blomli, Bertil Andersson, Henning A. Alsaker, Boe Johannes Hermansen og Nils-Mikal Person. Karete Elisabet Samuelsen og mannen Per Jostein Samuelsen bidro med sang.

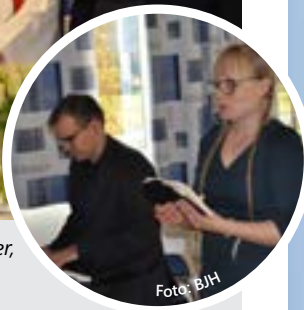

Foto: BJH

ORDINASJON I NORD

Søndag 27. september 2020 ble den første menigheten i Nord-Norge i DELKs historie offisielt etablert. DELK Nord har base i Nordreisa og omfatter personer bosatt i Troms og Finnmark.

I gudstjenesten ble Henning Abbedissen Alsaker (35) ordinert til prest i kirkesamfunnet.

Konstituert eldste Jens Blomli og vara for eldste Nils-Mikal Persen, prest Boe Johannes Hermansen var tekstlesere og assisterte tilsynsmannen ved ordinasjonen.

Henning A. Alsaker har hatt sin prøvetid som vikarprest i DELK-Bergen og er nå ansatt i 40 prosent stilling som prest i den nye menigheten. Samtidig har han begynt som lektor på videregående skole i Nordreisa.

Under gudstjenesten talte Henning over søndagens tekst fra Johannes 11 om Jesu oppvekkelse av Lasarus. Karete Elisabet Samuelsen sang solo og ble akkompagnert av sin mann Per Jostein Samuelsen, som også var organist.

Etter gudstjenesten var det middag, kirkecaffe og hilsener. Alt skjedde til Guds ære!

Medlemstallet for menigheten øker stadig og er nå over 40. Vi gleder oss over denne tilveksten i DELK og ber om Guds ledelse over menighetens arbeid for å nå videre ut med evangeliet.

TEKST / BOE JOHANNES HERMANSEN

DØVIK KIRKE RIVES

S snart 150 års historie er over; hver torsdag kan du i Døvik i Undrumsdal høre lyden av brekkjern, slegge og motorsag. Det er en gjeng ivrig og spreke pensjonister og nesten-pensjonister under ledelse av general Hans Kristian Heum som bedriver grovt håndarbeid; ærverdige Døvik kirke skal rives.

De samme gutta har vært en del av den store staben med frivillige som har bygd opp Bjerkely Menighetssenter, industribygget 100 meter lenger sør som idag rommer kirke og skole. Nå var tiden moden for å rive det gamle kirkebygget. Folk har funnet sitt nye hjem i nabobygget, og Døvik sto tom og forlatt.

Etter å ha demontert, solgt og gitt bort inventar og utstyr, kommer det på forunderlig vis en privat museumseier som ønsker å overta selve tømmerkassa til bruk noen kilometer unna.

Samtidig som konstruksjoner er revet, er relasjoner og vennskap bygget. Og, mange hundre tusenlapper er spart på dugnadsgjengens innsats, gjennom riving for hånd, kildesortering og transport til gjenvinningsanlegget. Som en av deltagerne på laget, og som dermed har fått opplevd gleden og fellesskapet, helt uten skader eller ulykker i et relativt risikabelt arbeid, har et refreng surret i hodet mitt:

*For så langt har Du vært med oss
fortsatt vil Du være med
Aldri går Du fra vår side
Du vil alltid være nær!*

TEKST / ODD GJERPE

Kirkebygget reiser seg

Arbeidet med kirkebygget ved Skauen skole i Telemark går veldig bra. Hver dag skjer det nye fremskritt. Vegger, gulv, søyler og trapper er på plass, og i skrivende stund blir taket montert.

Den 25. november skal det besluttes på menighetsmøtet om Tor Entreprenør skal gjøre ferdig underetasjen slik at skoledelen kan stå klar til skolestart høsten 2021. Dette har en ekstrakostnadsramme på cirka 7 millioner kroner. Bygget er beregnet ferdigstilt i juli 2021.

Det legges ned en stor dugnadsinnsats i både tid og arbeid. Det er så langt blitt lagt ned ca. 3500 dugnadstimer i «utenomhusarbeid».

Dugnaden har resultert i ny gangveg, ny parkeringsplass på nordsiden av skolen, utvidet uteområde til barnehagen og ny sykkelparkering til skolen. I tillegg har dugnadsgjengen bygget en ny miljøbod, garasje og ny gapahuk.

Byggeprosessen krever mye møte- og planleggingsarbeid. Representanter fra menigheten er med på fremdriftsmøter, byggemøter, prosjekteringsmøter og leverandørmøter. I tillegg til disse møtene er det annenhver tirsdag møte i byggekomiteen og styringsgruppa. Vi takker for all dugnad som er blitt lagt ned, og ber om fortsatt velsignelse og forbønn for videre arbeid med bygget.

TEKST / HANS PETTER NOMME

AKKERHAUGEN KIRKE –

100 ÅR MED GUDS NÅDE

Les siste nytt om menighetene på delk.no

Etter gudstjenesten var tidligere elever samlet på sine gamle pulter.

DEN SISTE GUDSTJENESTEN i Akkerhaugen kirke ble feiret med vemod og takknemlighet 6. september.

Berit Ludvigsen spilte preludiet med milde toner fra harmoniumet, og mangeårige og siste eldste, Torstein Haukvik åpner med klokkerbønnen. Høytidsstemningen er satt, og menigheten stemmer i: «Nå la oss takke Gud med hjerte munn og hender».

Tilsynsmannen Bertil Andersson kom med noen takkens ord. Prest Fred Arve Fahre preker om Guds rettferdige nådelønn før Anne Ripegutuhilses menigheten og trekker linjene bakover og perspektivene fremover. Bygget skal selges, men det er ikke et

punktum. Verdien av Akkerhaugen skal nå gå inn i en ny flott kirke på Skauen. På den måten fortsetter kirken sin virksomhet, men på et annet sted. Under vakker sang av Hilde Sletten, tømtes alteret og alt bæres ut. Følelsen av «nå er det ugjenkallelig slutt på Akkerhaugen», snek seg sakte inn i bevisstheten.

Etter kirkekaffen var det tid for å dele minner. Det ble en veldig munter time med mange gode historier. Vi lo så tårene trillet og lot oss imponere over forteller-evnene til de lokale bidragsyterne. Møtet kan sees på FB-siden til Delk Telemark.

TEKST / RUNE HØVÅS

Orgellyd til jul

Det nærmer seg jul. Vi gleder oss til opplyste julegater, pyntede hus, gode lukter og smaker. Det kiler i magen når vi tenker på det. Ikke minst gleder vi oss til å få julebudskapet servert i ulike former. Gjennom ord og bilder, og gjennom vakre juletoner.

I julen er musikk ofte det som setter stemningen på plass. Gjennom musikken får vi mye av julebudskapet fortalt,

og vi synger sanger om hva som skjedde i de dager da det gikk ut befaling fra Keiser Augustus.

Det høytidelige i julen kommer gjerne drønnende til oss gjennom mektige orgeltoner i kirkerommet. De er dype, høye, mørke og lyse, de uendelig flotte melodiene som vekker gode minner. Musikk som låner tilbake barndom og oppvekst. Melodier som skaper bilder, og sanger som frisker opp fargene som bleknet med årene.

Toner som maler julebudskapet utover et nytt lerret år etter år.

Men det er ikke så mange tiår siden styret i Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn offisielt tillot orgelspill til jul.

I de aller første årene av kirkesamfunnets eksistens, siden 1872, ble orgelvarianten tråkkeharmonium trolig brukt, samt salmodikon, den enkle fiolinliknende kassen av et strykeinstrument. Dette skjedde i mange av menighetene, men så forsvant

Illustrasjonsfoto

” Melodier som skaper bilder, og sanger som frisker opp fargene som bleknet med årene.

instrumentbruken i kirkesamfunnet et sted før 1900-tallet inntraff. Det er vanskelig å finne den eksakte årsaken, men de faktiske forhold er at det fram mot 1960-årene ikke fantes instrumentlyd i kirkesamfunnets fellesarrangementer. I hele denne perioden på om lag seksti år var det riktig nok noe bruk av tråkkeharmonium i enkelte hjem, og i noen av kirkesamfunnets skolestuer trakterte læreren salmodikonet. Men disse siste tilfellene var heller private unntak enn de var en del av en felles ordning i Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn.

På starten av 1960-tallet skulle ting derimot begynne å skje. Det sentrale menighetsstyret mottok et brev i februar i 1960. Det var et resultat av en underskriftskampanje blant medlemmer av kirkesamfunnet. Neste gang styret ble samlet, den 14. mars i 1960, ble saken behandlet som den femtende (!) og siste saken den dagen. Protokollen forteller oss følgende:

«Sak 15. Orgelmusikk i våre kirker og skoler:

Tilsynsmannen refererte et skriv ang. orgelmusikk i våre kirker og skoler. Skrivet er undertegnet 67 menighetsmedlemmer i Oslo, Horten, Tønsberg, Sandefjord, Skien og Porsgrunn. Det inneholder en henvisning til menighetsstyret om å ta saken opp igjen til grundig overveielse og gi et begrunnet svar. Tilsynsmannen opplyste at denne saken ikke kunne kvalitetsbehandles på dette møtet.»

Det var ikke første eller siste gang styret hadde utsatt behandlingen av en sak som kunne oppleves vanskelig og sannsynligvis gi mye motstand og debatt. Utsettelsene skyldtes kanskje en følelse av avmakt, og en anerkjennelse av at det forelå få klare strategier og muligheter. Både tilsynsmann Ole Fadum og hans styremedlemmer var smertelig klare over at orgelsaken skulle bli en betent størrelse. Men det menighetsstyret neppe hadde tenkt

seg, var at saken skulle styrebehandles i elleve år og fem måneder.

Rett etter den første utsettelsen kom en ny. Den 27. juni i 1960 ble følgende nedskrevet i menighetsstyrets protokoll: *«Sak 6. Orgelmusikk i kirkene våre. Saken ble drøftet på nytt i dag, og det ble enighet om å utsette den inntil videre.»*

Da ble det stille fra kirkesamfunnets sentrale menighetsstyre på en god stund. I alle fall i denne saken.

Så – elleve år og fem måneder etter at underskriftskampanjen nådde styret første gang, samlet de styrende menn seg igjen for å se på orgelsaken. Akkurat som i mars i 1960, ble dette møtets orgelsak behandlet som den siste i rekken. Men 9. august i 1971 er det kun syv punkter på sakskartet. Kortfattet, resolutt og ferdigtenkt gjør det sentrale menighetsstyret sitt vedtak:

«Sak nr.7. Orgel i kirkene: Etter en lengre samtale ble det besluttet at orgel kan brukes i kirkene våre.»

Julen i 1971 ble derfor den første julen Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn offisielt godtok orgelspill i sine kirker. Ikke alle menighetene fikk installert orgel det første året, men det skulle ikke ta lang tid før de fleste kirkene tok tangentinstrumentet i bruk.

Det nærmer seg jul. Selv om årets feiring kanskje blir litt annerledes, kiler det likevel i magen. Vi kan snart glede oss over de dype, høye, mørke og lyse tonene som maler julebudskapet utover et nytt lerret også i år. Ha en tonerik julefeiring og en historisk god advent! ■

Kilder:

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (1960–1967): «Forhandlingsprotokoll for styret i Det evangelisk-luth. kirkesamfunn». Håndskrevet forhandlingsprotokoll nedtegnet av menighetsstyresekretærer gjennom årene 1960–1967.

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (1967–1977): «Forhandlingsprotokoll for styret i Det evangelisk-luth. kirkesamfunn». Håndskrevet forhandlingsprotokoll nedtegnet av menighetsstyresekretærer gjennom årene 1967–1977.

Marta og Maria – Oppmerksomhet mot Gud

MIN BIBELHELT XV

I serien «Min Bibelhelt» forsøker jeg å se hvordan ulike bibelske personer kan være forbilder for oss. I Bibelen møter vi mange mer og mindre prektige mennesker, som med sin Gudstro kan lære oss noe vi selv kan ta med i vårt kristenliv. Marta og Maria var søstre og var nære venner av Jesus. Maria blir ofte løftet frem som den som gjør rett, men kanskje vi kan lære litt av begge to?

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Vi møter Marta og Maria to ganger i evangeliene. En gang i Johannes-evangeliet – den gangen Jesus vekket broren deres Lasarus opp fra de døde. Men den første gangen vi møter dem, er hos Lukas. Der er settingen litt mer hverdagslig:

«Da de dro videre, kom han til en landsby der en kvinne som het Marta, tok imot ham i huset sitt. Hun hadde en søster som het Maria, og Maria satte seg ned ved Herrens føtter og lyttet til hans ord. Men Marta var travelt opptatt med alt som skulle stelles i stand. Hun kom bort til dem og sa: «Herre, bryr du deg ikke om at min søster lar meg gjøre alt arbeidet alene? Si til henne at hun skal hjelpe meg.» Men Herren svarte henne: «Marta, Marta! Du gjør deg strev og uro med mange ting. Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tas fra henne.»»
Lukas 10,38–42

Hva er Martas problem her? Kanskje det ikke er jobben hun gjør. Kanskje det heller er at hun blir irritert på Maria som hviler! Det er lett å se hvordan Maria er et forbilde. Hun prioriterer å lytte til Jesus når han først er der! Dette er en virkelig god ting å gruble litt over. Når er vi sammen med Jesus? Som kristne tror vi at vi møter Jesus i Ordet, altså i bibelteksten du nettopp leste, men også i nattverden og forkynnelsen. Du er også sammen med ham når du ber og lovsynger.

Jesus er hverken fjernere eller nærmere oss når vi ber og synger, men både sangen og bønneren er en øvelse hvor vi selv retter oppmerksomheten mot Gud! Og dette er nøkkelordet vi skal se mer på. Oppmerksomhet mot Gud. Maria retter sin oppmerksomhet mot

Maria lærer meg å være tilstede med Jesus her og nå!

Gud og lar det andre ligge en stund. Jeg vet med meg selv at jeg trenger å øve meg i dette. Både når jeg ber Herrens bønn, leser Bibel eller hører en tale, er det fryktelig lett for at tankene vandrer til helt andre steder. Men Maria lærer meg å være tilstede med Jesus her og nå!

Marta er også et forbilde for oss. Når hun er sammen med Jesus, vil hun arbeide! Hun vil legge til rette for at både Jesus og de andre gjestene har det godt. Og hun gjør helt rett! Noen må legge til rette for at andre kan ha stille stunder med Jesus. Det klassiske eksemplet på at kirkekaffen må kokes, prekenen skrives og nattverdbegerne vaskes, er ikke irrelevant i det hele tatt! Det Marta kanskje glemmer, er at også hun trenger å hvile fra arbeidet i blant for å lytte til Jesus.

Arbeid er en god ting. Da Gud skapte verden, arbeidet han. Og da han skapte Adam og Eva, satte han dem i arbeid. Men Gud hvilte også!
«Den sjuende dagen fullførte Gud det arbeidet han hadde gjort, og den sjuende dagen hvilte han fra hele det arbeidet han hadde gjort. Gud velsignet den sjuende dagen og helliget den. For den dagen hvilte han fra hele sitt arbeid, det som Gud hadde gjort da han skapte.»
1. Mosebok 2,2–3

Arbeid er bare godt når det finnes hvile, og hvile er bare godt når det

finnes arbeid. Så er det kanskje ikke opp til oss å bestemme når andre skal hvile eller arbeide, men når du selv arbeider, kan du gjøre det til Guds ære og vite at du er med på det prosjektet Gud har skapt deg til. Vi er skapt i Guds bilde. Det er en god tanke å tenke at du reflekterer Gud og gjør hans vilje når du gjør noe praktisk!

Når vi tenker på arbeid i dette perspektivet, blir alt vi gjør både mer verdifullt og mer spennende! Det gjelder både på jobben, når du lager middag, og når du er kreativ med strikking, snekring eller pianospilling. Og når du hviler fra arbeidet, kan du vite at du kan gjøre det med god samvittighet, for du er skapt i Guds bilde!

Det er ikke uten grunn at det første arbeidet som ble gjort var i en hage. En hage er et sted der det som blir kultivert, multipliseres og blir til glede for flere enn deg selv, men det er like mye et sted for rekreasjon. En hage er et sted der det vakre blir vakrere, og menneskene gladere. Men til slutt skal hovedpoenget fra fortellingen og Marias forbilde få stå fast. Nemlig at å sitte ved Jesu føtter og lytte til ham ikke bare er godt, men nødvendig!
«Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tas fra henne.»

Møter og gudstjenester i DELK – 1 og 2. kvartal 2021

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telen
24.12.2020	Julaften	Luk 2,1–20	KHE 14.30 2		MA 15.00 2	PJ 15.00 2		ER 14.00	FAF 1
25.12.2020	1. juledag	Joh 1,1–14	HVS 12.00 1		BA 1	MA n 1	ER n 1		FAF n
26.12.2020	2. juledag	Matt 10,16–22		MA n 1		11.00		PJ n 3	11.00
27.12.2020	Romjuls søndag	Luk 2,36–38	11.00				17.00		17.00
28.12.2020	4. juledag					FAF 18.15			
01.01.2021	1. nyttårsdag	Matt 1,20b–21	KHE 12.00 n 5						
03.01.2021	Kristi Åp.dag	Luk 2,40–52	11.00		MA n 6	PJ 7	11.00	ER n	BJH 2
10.01.2021	2.s. i Åp.tiden	Mark 1,3–11	KHE n 1		11.00	11.00	ER n 4	11.00	11.00
17.01.2021	3.s. i Åp.tiden	Joh 4,4–26	11.00		MA 3	11.00	11.00	11.00	FAF n
24.01.2021	4.s. i Åp.tiden	Joh 9,1–7, 35b–38	MA n 7		11.00	PJ n 2	BA n 6	KHE n	11.00
31.01.2021	Såmannssøndag	Mark 4,26–34	11.00		AJ n 2	11.00		11.00	11.00
07.02.2021	Kristi forkl.dag	Mark 9,2–13	KHE n	MA	11.00	PJ 4	11.00	ER n	FAF n
14.02.2021	Fastelavns søndag	Joh 12,20–33	11.00		11.00	11.00	ER sn 1	11.00	11.00
21.02.2021	1.s. i fastetiden	Matt 16,21–23	KHE sn 2		MA 1	PJ n 3	11.00		FAF 7
28.02.2021	2.s. i fastetiden	Luk 7,36–50	11.00			11.00			11.00
07.03.2021	3.s. i fastetiden	Mark 9,17–29	KHE n 7		11.00	ER n 7	11.00	11.00	11.00
14.03.2021	4.s. i fastetiden	Joh 3,11–16	11.00		BA n 6	11.00	11.00	ER sn	FAF s
21.03.2021	Maria budskapsdag	Luk 1,46–55	HA n 1		JaBy 4	PJ 3	OEng n 2	JMS n	11.00
28.03.2021	Palmesøndag	Matt 26,6–13	11.00		11.00	11.00	X		11.00
01.04.2021	Skjærtorsdag	Luk 22,14–23	KHE 17.00 n		MA n 3	PJ sn	ER n 17.00	ER n	FAF n
02.04.2021	Langfredag	Luk 22,39–23,46	11.00		18.00	11.00	08.30	20.00	11.00
04.04.2021	Påskedag	Matt 28,1–10	KHE 1		MA 1	PJ 1	ER n 1	ER n	FAF 1
05.04.2021	2. påskedag	Luk 24,36–45		MA					11.00
11.04.2021	2.s. i påsketiden	Joh 21,15–19	11.00		11.00	11.00	11.00	FAF n	11.00
18.04.2021	3.s. i påsketiden	Joh 10,1–10	ER n 7		KHE 3	PJ 2	11.00	11.00	MA n
25.04.2021	4.s. i påsketiden	Joh 13,30–35	11.00		11.00	11.00	BJH n 7	11.00	11.00
02.05.2021	5.s. i påsketiden	Luk 13,18–21	KHE konf 3		11.00	PJ n 4		ER	FAF 3
09.05.2021	6.s. i påsketiden	Matt 7,7–12	11.00		MA n 3	PJ konf 6	ER n 2	11.00	11.00
13.05.2021	Kristi himmelfartsdag	Luk 24,46–53	KHE n			11.00		ER n	FAF n
16.05.2021	Søndag før pinse	Joh 3,16–21	11.00		MA 3	11.00	11.00		11.00
17.05.2021	Grunnlovsdag	Matt 22,17–22	14.30						13.00
23.05.2021	Pinsedag	Joh 14,15–21	KHE n 1		MA n 3	PJ n 1	ER n 1	ER n	FAF n
24.05.2021	2. pinsedag	Joh 6,44–47		MA					11.00
30.05.2021	Treenighetssøndag	Luk 10,21–24	11.00		11.00	11.00		ER n	FAF 2
06.06.2021	2.s. i treenighetstiden	Joh 3,26–30	KHE 6		11.00	PJ 6	ER n 4	11.00	11.00
13.06.2021	3.s. i treenighetstiden	Joh 1,35–51	11.00		PJ 6	11.00	11.00		UA n
20.06.2021	4.s. i treenighetstiden	Matt 16,24–27	PJ n 2	MA	11.00	FAF n 7	11.00	ER n	11.00
27.06.2021	5.s. i treenighetstiden	Matt 7,21–29	Sankthansstevnet på Gjennestad						

Mark	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Harda	Nord	Sandnes	Dato
5.00 2	13.00								24.12.2020
1	OEng n 1		JaBy n	RA n	OE n 1		HA n		25.12.2020
			JMS n						26.12.2020
				BJH n					27.12.2020
									28.12.2020
				BJH n					01.01.2021
			JaBy n	RA n	AJ n 3			OEng n 3	03.01.2021
	FAF n 1	JaBy n 7	11.00	BJH n			HA n		10.01.2021
7			JMS n	11.00	11.00	JaBy		11.00	17.01.2021
	11.00		JaBy n	BJH n					24.01.2021
			HVS n	BJH n	OE n 1			OEng n 3	31.01.2021
2	JRD n 1		JaBy n	BJH n			HA n		07.02.2021
		JaBy n3	11.00	11.00	BJH n 3			11.00	14.02.2021
	BA n 2		JaBy n	BJH sn	11.00	JMS	HA n		21.02.2021
			JMS n	KHE n	OE n 2			11.00	28.02.2021
	OEng sn 3		JaBy n	BJH n					07.03.2021
n 2		AJ n 2	JaBy n	BJH n	KES n 3		PJ n	JRD sn 3	14.03.2021
	11.00		11.00	11.00	11.00	OE			21.03.2021
			JMS n	BJH n X	Oeng n 1				28.03.2021
18.00		JaBy sn 1	JaBy n	BJH sn				OEng n 1	01.04.2021
	OE n 1		JaBy n	BJH	11.00				02.04.2021
	OEng n 1		JMS n	BJH n	KES n 1		HA n		04.04.2021
				BJH n				OEng n 1	05.04.2021
		JaBy n5	11.00	11.00				BA n 3	11.04.2021
7	11.00		JaBy n	BJH n	HVS n 3	AJ			18.04.2021
			BA n	MA n			HA n	11.00	25.04.2021
	OEng n 1		11.00	BJH n					02.05.2021
		JaBy n 3	HA n	BJH n	KES n 2			KHE n 3	09.05.2021
2			JMS n	BJH n					13.05.2021
	11.00		11.00	11.00	11.00	JMS			16.05.2021
			JaBy n						17.05.2021
1			JaBy n	RA n	KES n 1		HA n	OEng n 1	23.05.2021
	OEng n 1			BJH n					24.05.2021
			JaBy n	BJH n					30.05.2021
			JMS n	BJH n	OE n 3		FAF n	11.00	06.06.2021
7	AJ n 2	JaBy n1	11.00	11.00	11.00				13.06.2021
			JaBy n	BJH n	KES n 3	KHE	HA n	OEng n 3	20.06.2021
									27.06.2021

Initialer og navn

AJ	Andreas Johansson
BA	Bertil Andersson
BJH	Boe Johannes Hermansen
ER	Erling Rantrud
KES	Kristen Edvard Skaar
FAF	Fred Arve Fahre
HA	Henning Alsaker
HVS	Håkon Valen-Sendstad
JaBy	Jan Bygstad
JMS	Jon Magne Sønstabø
JRD	Jan Roald Dahlstrøm
KHE	Kristoffer Hansen-Ekenes
MA	Morten Askjer
OE	Ottar Endresen
OEng	Olaf Engestøl
PJ	Peter Johansen
RA	Ragnar Andersen
UA	Ulf Asp

Ofring til

- 1 Prestetjenesten
- 2 Misjonen
- 3 Lokalt menighetsarbeid
- 4 DELKs skoledrift
- 5 Nødhjelp
- 6 Ungdomsarbeid
- 7 Andre formål

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
 Kun klokkeslett = møte
 X = fellesgudstjeneste/
 fellesmøter
 n – Nattverd
 sn – Skriftemål og nattverd

NB!

Endringer kan forekomme.
 Følg med i kalenderen for
 din menighet på www.delk.no

Se DELKs nettsider for
 gudstjenestene i Østfold.

PORTRETET

EDVARD GILJE:

Tvil, tro, og tenkte tanker

Edvard Gilje har gått på kristen skole hele livet. Som mange andre har han også hatt sine runder med tro og tvil. Hva er det som gjør at ungdommer enten forlater eller blir i menigheten når de blir mer selvstendige?

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / PRIVAT

Edvard Gilje (20) fra Tønsberg sitter i et ganske lite internatrom på Bibelskolen på Fjellhaug. Han må låse døren for å få fred fra medstudenter før vi kan komme skikkelig i gang med samtalen. Vi treffes selvfølgelig på facetime. Ansikt til ansikt, men mange tusen meter mellom oss. Det er vi enige om at det burde holde sånn rent smittevernmessig. Når han ikke er på skolen i Oslo, er han hjemme i Tønsberg hvor han er ny ungdomsarbeider i Granly menighet.

Kristen skole og søndagsskole

– Jeg er eldstemann i en søskenflokk på fire, født i Kristiansand, men gikk mitt første skoleår på Ryenberget skole her i Oslo. Da jeg startet i 2. klasse, flyttet vi til Tønsberg hvor jeg gikk hele resten av grunnskolen på Granly skole.

– *Familien din er aktive i menigheten på Granly. Hvordan likte du å være i kirken da du var liten?*

– Sånn litt opp og ned. Det kunne nok være noen fighter for å få meg med, og jeg syntes nok det var litt kjedelig. Men det var bedre hvis jeg

visste at det var noe som skulle skje, for eksempel søndagsskole og sånn. Mange kan sikkert kjenne seg litt igjen i den problematikken der. Jeg følte at det kunne bli litt mye kristendom, liksom. Det var jo både kirke og skole, men i dag er jeg takknemlig for mye av det jeg har lært.

20-åringer er digitalt godt trent. Vi har øyekontakt gjennom telefonskjermen, og avstanden er ikke noe hinder i det hele tatt. Edvard forteller, tenker høyt og reflekterer frem og tilbake i et høyt tempo og fortsetter.

– En ting er søndagsskolen, men å

Jeg bombarderte Gud med spørsmål, men hadde ikke tid til å se etter hva Gud faktisk ville si meg.

gå på kristen skole og få andakter hver dag har vært veldig verdifullt. Jeg tenkte ikke mye på det da, men jeg merker nå hvor mye jeg har fått med meg. Da jeg gikk på Drottningborg videregående, og da det var Bibelquiz og sånn, for eksempel, merket jeg at jeg kunne mye mer enn mange andre uten at jeg var helt klar over det. Det er kanskje litt særegent for DELK, at man lærer mye bibelhistorie og kristen kunnskap, litt på både godt og vondt.

– *Var det bevisst at du ville på en kristen videregående skole etter 10 år i DELK-skole?*

– Det var nok ganske bevisst. Jeg var ganske aktiv på fotball som yngre og hadde kanskje flere ikke-kristne kompisser enn andre. I slutten av ungdomsskolen var jeg heller ikke så ivrig til å gå på kristne møter. Jeg gikk litt til og fra. Men jeg skjønnte at hvis jeg skulle begynne på en offentlig skole, kunne jeg risikere å komme enda lengre bort fra kristentroen, og kanskje gå helt bort. Dette var noe av grunnen til at jeg kjente at det var viktig å fortsette på en kristen skole. Jeg tror at Gud ledet meg på veien. Men det var litt rart at jeg valgte kristen skole, når jeg egentlig var litt lei. Nå er det veldig trosstyrkende å se tilbake på.

Når folk slutter å tro

– *Hva tror du det kommer av at ungdom forsvinner bort fra kristne miljøer når de flytter hjemmefra?*

Det er nok veldig individuelt, men et par hovedpunkter kan kanskje være at noen kan få problemer med å kombinere kristen tro med andre ting vi lærer om fysikk og biologi. Mange får høre at man bare må stole på at Gud vet best og ikke spørre så mye. Det er ikke godt nok svar for ungdommer. Det ondes problem, spørsmålet om hvordan det kan finnes

en god Gud når det er så mye vondt i verden, er også et vanskelig spørsmål for mange. Mange føler nok at de ikke får gode nok svar. Ikke alle går fra kristendom til ateisme akkurat, men kanskje mer i retning agnostisisme. Folk

som tenker at det kan hende at noe av dette er sant, men det gir ikke gode nok svar til at de kan tro at all sannhet finnes i en bestemt kristen-pakke.

– Jeg tror også at det påvirkes litt av at kristenlivet er ikke så politisk

” **Jeg tror at Gud ledet meg til å klare å slippe skepsisen min.**

korrekt i samfunnet. Og som ungdom er det lite forlokkende. Mange ser på kristenlivet som et litt fattigere liv.

– En kamerat av meg som sluttet å tro, spurte meg om jeg hadde følt at jeg hadde fått mest mulig ut av livet ved å leve som kristen, hvis jeg visste at kristendommen ikke var sann. Det er et godt spørsmål. Det er annerledes å leve som kristen. Det er mange spørsmål knyttet til kristen samlivsetikk, for eksempel, som det er lett å bli slaktet for som kristen. Det er mye som ikke er logisk i samfunnet rundt. Hvis ungdom bare får som svar at man bare må stole på Gud, er det lett å ikke gidde å tenke mere på det, og troen kan fade ut. Vår tids individualisme gjør at det er lett å gå ut av kirken eller skifte trossamfunn. Voksne gjør det også. Jeg tror ikke vi er så flinke til å tåle hverandre i vår tids kultur.

Apologetikk og naiv tro

– Jeg søkte lenge hjelp i apologetikk (troforsvar red.anm.) Jeg måtte først finne ut hva som var logisk i troen før jeg kunne velge å tro. Dette tror jeg var både bra og mindre bra. Det er noe naivt med troen, og man kan ikke finne svar på alt. Jeg tror at Gud ledet meg til å klare å slippe skepsisen min. Jeg hadde en opplevelse på et møte hvor jeg ba til Gud om å få slippe taket på skepsisen og slippe Gud til. Da opplevde jeg at jeg fikk et møte med Gud, eller en opplevelse som hjalp troen min.

– Jeg synes apologetikk er viktig og gøy og trosstyrkende, men man kan ikke bygge en tro på det alene. Man må ha den ydmykheten overfor Gud at han faktisk er Gud, og jeg er bare et menneske, og man kan ikke forstå alt. Jeg var den største kritiker selv til folk som føler at Gud taler til dem. Jeg

tror det handler om at ikke all tro kan plasseres på det intellektuelle planet. Det er jo en levende Gud vi tror på og ikke bare en teori. Og med en gang dette blir mer levende for oss, tror jeg det er lettere å skjønne at man ikke har svaret på alt. Du må møte Gud for i det hele tatt ha sjanse til å tro.

– *Hvem oppmuntrer deg i troen?*

– Felleskapet på Drottningborg var veldig viktig. Vi guttene hadde bibelgruppe hvor det var mange gode samtaler, og det betød veldig mye for meg. Jeg fikk meg kjæreste i en periode hvor jeg tvilte veldig mye. Hun var litt mer herlig naiv i forhold til troen. Hun lærte meg mye om å stole på Gud. Så må jeg jo være ærlig å si at jeg kanskje var skyld i at hun også fikk en liten tvilsperiode. Men i ettertid er vi glade for det. For det har vært bevisstgjørende for oss, og vi har hatt god påvirkning på hverandre.

– I tillegg hadde jeg veiledning av en voksen på Drottningborg. Der følte jeg at jeg ble tatt på alvor. Det var ganske dramatisk for meg at jeg ikke klarte å tro. Jeg bombarderte Gud med spørsmål, men hadde ikke tid til å se etter hva Gud faktisk ville si meg. Matteus 6,33 ble viktig for meg. «Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal du få alt det andre i tillegg.» Man må først leve i troen, og så kan man heller spørre Gud om ting etterpå. Jeg tror det blir lettere å få gode svar da.

Arena for å tro

Edvard er ny leder i en 30% stilling i Granly menighet som ungdomsarbeider. Nesten hver lørdag kveld leder han DELuKs.

– *Hvilke erfaringer vil du ta med deg til ungdomsarbeidet?*

– Jeg har tenkt en del på det. Jeg tror det er lurt å ha panel-samtaler der ungdommene kan få mulighet til å snakke om det de faktisk lurer på. Ungdom trenger litt ordna former og litt rammer, for de kommer ikke akkurat og stiller seg frem med spørsmålene av seg selv. Jeg tror vi trenger å lage arenaer der ungdommene ikke bare får andakter, men også mulighet til å prate om tro og ting de lurer på.

– *Hvorfor valgte du Bibelskole?*

– Etter opplevelsen min med Jesus høsten i 3. klasse på Drottningborg, begynte jeg å tenke på at jeg ville jobbe i DELuKs. Jeg visste at de trengte folk der, og jeg følte at Gud ledet meg og gav meg trygghet til å søke. Men jeg måtte ha noe annet å gjøre i tillegg til jobben på Granly. Skolestart kom, og det var skikkelig vanskelig å få en

deltidsjobb midt i hele korona-situasjonen. Så ble jeg utfordret av en kompis til å begynne på Fjellhaug, og etter noen dager var jeg her.

– Det er mye jeg kan en del om siden jeg har 13 år på kristen skole bak meg, men føler at jeg lærer mye nytt. Det gjør noe med både meg og hele stedet, at Jesus er sentrum i all undervisning og alt som skjer. Så selv om jeg følte at jeg ikke trengte bibelskole, er jeg veldig fornøyd!

Juletanker

For hvert eneste spørsmål har Edvard vært nesten ustoppelig i svarene sine. Da jeg spurte om hans forhold til juleevangeliet, startet han med å ramse opp på autopilot.

– «Det skjedde i de dager at..» Jeg får en god følelse av det. Man har kanskje i den vestlige verden overromantisert julen noe. Jeg setter veldig pris den opprinnelige delen, den kristne julen, men jeg setter også pris på julelys og julekos. Desember synes jeg er en fin måned.

– Det kan være tungt med kald og grå vinter, men julen hjelper meg å komme gjennom mørketiden. Jul er en fin mulighet å gi folk noe å tenke på. Særlig med tanke på at kristendom får så mye dårlig oppmerksomhet i media.

– Jeg vet ikke om det er helt «way to go» for prestene å ha en voldsom omvendelsestale på julaften, men den dagen i året har vi muligheten til å fortelle mange mennesker om Jesus. Det må vi fortsette med. ■

FELLESERKLÆRING FRA MANGE MENIGHETER

Tidligere i høst sendte flere kirkesamfunn en samlet erklæring til Stortinget. Den starter slik:

En erklæring om det tokjønn-baserte ekteskapet, og en appell til Storting og regjering om å verne foreldreretten og tros- og ytringsfriheten.

Jan Bygstad, DELK-prest i Bergen, har vært sekretær for arbeidet som ledet frem til erklæringen «Kirkens grunn og menneskelivets grunnvoll». Den er underskrevet av blant andre Norsk Luthersk Misjonssamband, Indremisjonsforbundet, DELK, Ungdom i Oppdrag, Kvinner i Nettverk, Jesus-Kvinner, Kristent Fellesskap og Den norske Israelsmisjon.

Du kan finne en lengre artikkel om saken og hele erklæringen på delk.no. Bruk søkeordene «Kirkens grunn» i søkefeltet for å komme til riktig side.

**Lytt til oppbyggelige
bibeltimer
og taler!**

På bibeltimer.com finner dere undervisning som gir kunnskap, innsikt og inspirasjon til troen på vår Herre Jesus!

Bertil Andersson

UTSENDINGENE TIL DELK

I Guds store familie er det alltid plass til flere. Derfor vil vi også ta vår del av ansvaret for å nå ut med budskapet om at mennesker fra alle folkeslag er velkommen inn i Guds familie gjennom Jesus Kristus, Verdens Frelser.

TEKST / ANDREAS JOHANSSON FOTO / PRIVAT

DELKs menigheter i Norge er ikke «ferdige» med å nå ut med evangeliet i sine lokalmiljø. Det er mange uløste oppgaver i menighetene våre og i skolene våre. Altfor mange uløste oppgaver, er det lett å tenke.

Likevel kan vi ikke la være å tenke på de folkegruppene og menneskene som enda ikke har hørt evangeliet – ihvertfall ikke på et språk og i en form de kan forholde seg til. Apostelen Paulus ble heller ikke «ferdig» i de menighetene han plantet før han dro videre. Han skrev: «Jeg har alltid satt min ære i å forkynne evangeliet bare der Kristi navn ikke er kjent» (Rom 15,20b).

Viktige tjenester

En mulig definisjon av begrepet

«unådde folkeslag» er folkegrupper med mindre enn 2 % kristne. Hvis vi bruker denne definisjonen, har alle utsendingene i DELK en tjeneste inn mot å nå unådde folkeslag. Fra før av hadde DELK utsendinger til Nord-Afrika (én familie) og til farsitalende i Norge (deltidsstilling). Disse fortsetter i sine viktige oppgaver.

I løpet av 2020 har Torunn Haukvik Minnesjord gått over fra oppgaver rettet mot migrantmiljøer i Norge til tjeneste i Etiopia. Sammen med mannen Arild dro Torunn i begynnelsen av oktober til en ny tilværelse i Addis Abeba. Der skal hun være stedlig representant for NLM i en to-årsperiode. Dette høres unektelig administrativt ut. Da er det viktig å tenke på at utsending-

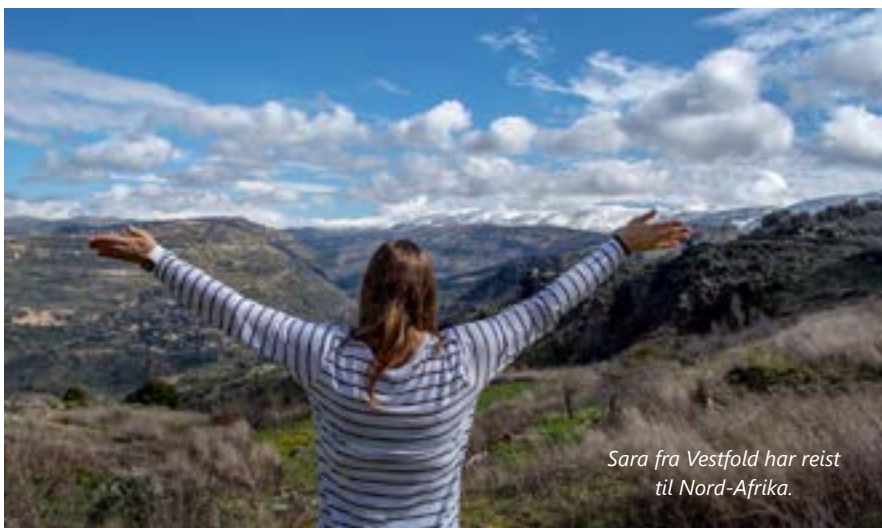
ene som skal følges opp, særlig arbeider inn mot folkegrupper øst i Etiopia. Disse har langt under 2 % kristne. For selv om den lutherske Mekane Yesus-kirka i Etiopia er verdens største lutherske kirke med ca. 10 millioner medlemmer, finnes det fortsatt områder i Etiopia der evangeliet om Jesus er ukjent. Der er også prisen for å bekjenne hans navn rimelig høy.

I løpet av 2020 har DELK også rekruttert en utsending til ettåringstjeneste i Nord-Afrika. Sara fra Vestfold reiste av gårde i oktober 2020 med kontrakt fram til sommeren 2021. Hun skal bistå utsendingene med oppgaver blant de norske barna, for å avlaste foreldrene. I tillegg skal hun bygge relasjoner med mennesker på lokale kafeer – og hvor man ellers treffer folk.

Behov for flere utsendinger

I starten av 2020 hadde DELK fire utsendinger med hovedoppgave å nå unådde folkeslag. To av disse var stasjonert i utlandet. Nå i slutten av 2020 har DELK seks utsendinger, og fem av dem er stasjonert i utlandet. Antallet utsendinger har altså økt.

Men misjonskomiteen ønsker at tallet skal øke enda mer. Nå samtaler vi om hvilke områder og folkegrupper vi aktivt skal rekruttere utsendinger til. Bl.a. har DELK fått en henvendelse fra én av våre samarbeidsorganisasjoner om å bidra med utsendinger til skolemisjon. Hva passer vel bedre til DELKs identitet enn å ha utsendinger til skoledrift i et av de minst nådde områdene i verden? Her vil

Sara fra Vestfold har reist til Nord-Afrika.

Torunn og Arild er godt på plass i Etiopia.

det være aktuelt med både korttids- og langtidstjeneste.

Videre planlegger misjonskomiteen i DELK å også sende noen til ettåringstjeneste til Nord-Afrika for skoleåret 2021-22. Men vi ønsker å sende flere ettåringer/volontører framover, særlig inn mot områder der det bor unådde folkeslag. Her vil det være mest aktuelt å sende ettåringer/volontører gjennom NLM (Norsk Luthersk Misjonssamband) og NMS (Det Norske Misjonsselskap), som DELK har hatt mest samarbeid med gjennom årene. Dessuten ser misjonskomiteen på muligheten for å samarbeide mer med DNI (Den Norske Israelmisjon), dels fordi evangeliet er «for jøde først»

(Rom 1,16), og dels fordi det i det jødiske folk bare er 0,5 % som tror på Jesus.

Noe for deg?

En ettåringstjeneste vil særlig passe for unge mennesker mellom 20 og 30 år som enten vil være ettåring før studiene tar til, eller som ønsker en pause i studietida. Høyere alder er heller ingen hindring for ettåringstjeneste.

Går du med tanker om tjeneste i misjonsarbeid i utlandet? Da er det fint om du tar kontakt med undertegnede så tidlig som mulig i prosessen. Så vil det vise seg om det legger seg til rette, og om en periode som DELK-utsending vil være noe for deg. ■

SAT-7

Et av de prosjektene som DELK støtter økonomisk, er SAT-7. Det er et TV-selskap som sprer budskapet om Guds kjærlighet til Midtøsten, og oppmuntrer de kristne i regionen.

99 % av innbyggerne i Midtøsten og Nord-Afrika har satellittantenner og TV. I dag er det islam som råder i Midtøsten der de første kristne menigheter ble etablert, og mange kristne har det veldig vanskelig. SAT-7 er også en støtte for de kristne i borgerkrigsherjede land som Syria og Irak. Tilbakemeldinger fra seere viser at det er en svært populær kanal.

SAT-7 sitt mål er å bidra til en levende kirke i Midtøsten og Nord-Afrika som er trygg i sin tro og som tjener samfunnet. Programmene omfatter underholdning, undervisning, barneprogram, gudstjenester, debatter og program som tar opp sosiale problem.

SAT-7 viser verdier som toleranse, kjærlighet og tilgivelse. Det er verdier som ikke ofte vises på andre kanaler i denne regionen.

La oss stå sammen med kristne i Midtøsten i bønn, når de tappert tilgir fiendene sine.

Du kan lese mer om arbeidet deres både på sat7.org (engelsk) og på DELK sin nettsider.

Minner om den kjære og kjente salmen av Trygve Bjerkrheim:

*Det er makt i de foldede hender,
I seg selv er de svake og små,
Men mot allmaktens Gud
du dem vender,
Han har lovet at svar skal du få.*

TEKST / ANNE FEVANG

Mestring på Moe

På veggen over utgangsdøren til Moe skole står disse ordene: Mestring, Omsorg, Engasjement. Rita Tormodsrud Gjelsvik er ny rektor på skolen. Hun kan bekrefte at disse tre ordene betyr mye for skolen og kjennetegner den!

TEKST / ERLING RANTRUD

Rita er oppvokst i Vestfold, men har vært borte fra Østlandet størstedelen av voksenlivet. For et års tid siden flyttet hun tilbake sammen med sin mann og lille datter og bosatte seg på et lite småbruk ikke så langt fra Moe skole.

Gård med potensiale

– Gården ligger veldig fint til like ved Goksjø, forteller Rita, og selv om det kanskje er mer min mann sin drøm å bo slik enn min, trives jeg veldig godt. Det er et sted man sier at har stort potensial, så det er en del arbeid som ligger foran. Jeg håper skolen også kan få glede av stedet. Vi har såvidt begynt å tenke på om vi kan få laget en uteplass hvor lærerne kan ta med elever og ha uteskole.

I tillegg til datteren Sara venter Rita sitt andre barn. Jeg spør om det er tid til noe fritid i den nye livssituasjonen.

– Siden jeg har vært singel lenge og først giftet meg og ble mor i relativt høy alder, har jeg fått bruke tiden til mye spennende. Jeg har blant

annet vært engasjert i innvandrersarbeid og norskkurs. Jeg har også vært veldig glad i friluftsliv og har vært engasjert i Fjellbibelskolen i Hemsedal. Men nå er det familie og jobb som har førsteprioritet.

Det var forøvrig i Hemsedal Rita bodde sist før hun og familien flyttet til Sandefjord og jobben som rektor på Moe ble aktuell. Rita håper hun får brukt interessen sin for både folk, språk og friluftsliv på Moe skole. Før hun kom til Moe, har hun erfaring fra både barneskole, ungdomsskole, utenlandsopphold for Ungdom i oppdrag og som rektor på en 1. til 4. klasse-skole i Hemsedal.

Moe skole består for tiden av litt over 30 ansatte og 140 elever.

– *Hvordan har det vært å komme som ny og lede denne gjengen?*

– Som rektor var det veldig enkelt å komme inn. Alltid spennende å være ny på en arbeidsplass, men her er det mange rutiner lærere, og de ansatte kan jobben sin godt. En ting som særpreger, er at jeg merker at de ansatte har mye omsorg og

” ***Jeg merker at de ansatte har mye omsorg og engasjement for elevene sine.***

engasjement for elevene sine. Det er veldig flott å se. Det har tatt litt tid å få komme innom alle klassene og bli kjent med elevene, men det begynner å hjelpe. En av de virkelig fine tingene å oppleve er andaktene i klasserommene hver morgen. Det er nytt for meg siden jeg kommer fra jobber i det offentlige, og er noe jeg tror at er en stor styrke hos oss som skole.

Privatskoleutfordringer

– *Hva tenker du at vi som private skoler kan gjøre for å være synlige i lokalmiljøet og bli kjent på en positiv måte?*

– Min opplevelse er at jeg møter

litt forskjellige syn på oss som kristen skole når jeg møter mennesker i ulike instanser. Noen har stor respekt for oss og ser verdien av private kristne skoler som et supplement til den offentlige skolen. Andre viser mer skepsis og undrer seg over at noen vil holde barna sine borte fra den offentlige skolen. Dette kan være et slags første usynlig hinder til samarbeid med instansene. Vi har en utfordring med å bli oppfattet som en normal skole, men med en god åpenhetskultur tror jeg at vi kan få vist frem at vi er en fullverdig og god skole for alle barna som er her.

Fem fine ting

Jeg spør om Rita kan trekke frem fem fine ting fra Moe det siste halvåret.

– Vi har fått tilbakemeldinger om at de nye elevene som har startet hos oss denne høsten, trives godt og har funnet seg til rette. Det er vi veldig glad for. Det kan være vanskelig å komme som ny elev på en ny skole, og vi er veldig glade for å se at de er blitt tatt godt imot.

Ungdomsskolen hadde veldig fine valgfagsdager som betyr mye for både fellesskapet og trivselen. Jeg besøkte noen av dem da de var på tur ved Goksjø. Det gledet jeg meg over.

Koronanen begrenser oss ganske mye for tiden, så det har vært vanskelig å få til gode fellessamlinger, men jeg satte veldig stor pris på samlingene vi hadde i kirken første skoledag. Da samlet vi tre og tre klasser og hadde felles åpning med velkomst og andakt. Jeg synes det var en spesielt fin måte å starte året på.

Selv om vi ikke kan ha det tradisjonelle (og sagnomsuste red.anm.) julespillet vårt i år, så skal 8. og 9. klasse ha en litt nedskalert variant som skal vises for resten av skolen i porsjoner. Det gleder jeg meg veldig til! Her blir det både engasjement og mestring!

– Til slutt vil jeg trekke frem at jeg synes det er veldig hyggelig å få være litt ute i friminuttene og bli kjent med elevene. Det er hverdagslig og enkelt, men veldig verdifullt! Det er alltid trivelig når ungene kommer bort for å fortelle meg noe de har opplevd, og det gjør de stadig. ■

KIRKEFORUM

Sverre Bøe

Professor
Fjellhaug
internasjonale
Høgskole

Foto: Privat

Sammen i tjenesten

- Bibelens veiledning for kvinne og mann
i et mangfold av menighetsoppgaver

Åpent temamøte.
Alle er hjertelig velkommen!

Oslo

Ryenberget kirke

Torsdag 11. februar 2021
kl. 19.00

Enebakkveien 152, 0680 Oslo

Kveldsmat. Kollekt. Ingen påmelding.

Skien

Skauen kr. skole

Lørdag 6. mars 2021
kl. 11.00-14.00

Jon Alvsonsgt. 14, 3746 Skien

Lunsj. Kollekt. Ingen påmelding.

www.delk.no

DELK

150 år

Klart det skal markeres! Men hvordan?

1872 ble vårt kirkesamfunn etablert. Fra en ganske sped start har DELK utviklet seg til å bli en livskraftig kirke, landsdekkende om enn liten. Det meste ved DELK er annerledes i dag enn for 150 år siden, selv om fundamentet og trosgrunnlaget er det samme.

Markeres – og feires

Selvfølkelig skal jubileet markeres. Men skal det feires? Helt opplagt, sier mange; hvorfor ikke? Skal vi ikke vise på alle måter at vi er glade i – og glade for – den kirken vi hører til? Å smyge seg stille forbi milepæler, det var DELK i gamle dager. Nå unnskylder vi oss ikke for at vi er til, tvert imot er vi takknemlige – og iblant stolte! Andre snakker litt lavere. De har kanskje også opplevd noen mindre lyse sider ved kirken de tilhører. En viss ydmykhet og beskjedenhet sømmer seg i anlednin-

gen. Men en markering? Helt klart.

Men hvordan får vi til en fin feiring og en verdig markering? Vi i jubileumskomiteen for DELK 150 år har absolutt noen tanker om det. Samtidig er vi overbevist om at det har mange av dere blant fotfolket også! Kanskje er det en ide, en tanke, et kjempegodt forslag der ute som vi selv aldri kom på, men som vi heldigvis fikk som et innspill fra dere fordi vi ba om det.

Forslag og tanker ønskes

Vi ønsker dine ideer og forslag til hvordan DELK skal feire sine 150 år – på to områder:

- Innspill til jubileumsfeiringen generelt gjennom hele året 2022.
- Hvordan bør profilen på feiringen være? Skal fokus være på historien og det som har skjedd disse årene, eller mer på dagen i dag og framtida? Hva vil vi med jubileet? Hva ønsker vi å si med markeringen – om oss selv,

om den kirke og den verden vi er en del av? – Hvilke deler av vår historie og vårt 'DNA' bør få mest vekt: Menighetene og den geografiske utbredelsen? Skolene og kristendomsundervisningen? Misjonsarbeidet og evangelieforkynnelsen? Lære og lutherdom? Vårt forhold til den felles kristne kirke, andre menigheter og kirkesamfunn? – Hvor stor del av markeringen bør legges til Sankthansstevnet 2022? Andre sider? – Har du noen forslag til konkrete innslag, ideer og markeringer, ønsker vi å høre det!

- Markeringer og arrangementer i menighetene i forbindelse med jubileet. – Gjennom året 2022 vil jubileet også markeres i alle våre menigheter. Hvordan kan vi gjøre det? Lokale markeringer som tar utgangspunkt i den aktuelle menighetens egen historie og særpreg? Bruk av lokale ressurser og talenter?

Innsamling av bilder til jubileumsåret

DELK inviterer til dugnad for å samle på minnene gjennom 150 år.

Historieverket som skal utgis ifm. jubileet i 2022, trenger bilder fra den nyere historien til DELK. DELK ønsker samtidig å etablere et bildearkiv over historiske bilder fra hele kirkesamfunnets historie fra 1872 til i dag, som også kan brukes i vårt kirkeblad Underveis.

Alle historiske bilder kan være aktuelle, blant annet bilder av sentrale personer, spesielle begivenheter og sentrale steder/bygninger. Mange skoler og kirker har forandret utseende, og mange bygninger har vi ikke lengre. Aktuelle hendelser kan være preste-, eldste-, misjonærinnsettelse, vigsling/avvigsling av kirker, innvielse nye bygg, bilder fra sankthansstevnet, men også fra lokale arrangement, møter og gudstjenester osv. Dette er ikke en uttømmende liste, men en oppmuntring til å la deres bilder komme mange til glede!

Sentralt arrangerte foredrag eller andre program som besøker flere eller alle menighetene? I så fall: Hvilke temaer tenker du er aktuelle?

Send dine ideer til en av oss i jubileumskomiteen. Det er ikke sikkert det du foreslår, går rett inn på programplass. Eller – kanskje skjer akkurat det! Kanskje tar vi det du foreslår og gjør det litt om – ev. i samråd med deg.

Sammen kan vi bidra til at jubileet i 2022 blir til stor glede for dagens DELK-ere og til Guds ære.

Hilsen jubileumskomiteen

Kåre Solberg (leder)

Åshild Samnøy

Stine Borgersen

Marianne Simonsen

Rolf Ekenes

Fred Arve Fahre

Bertil Andersson

Dugnaden starter nå!

Her er tre måter å levere inn bilder på:

1

Digitalt inn i en åpen Dropbox som alle kan laste opp bilder til. Gå inn på delk.no/bildeinnsamling for mer informasjon

2

Levering av papirbilder og minnepenner direkte til DELKs hovedkontor

3

Innlevering etter tre gudstjenester i Telemark, Oslo og Vestfold. Personer vil registrere og ta imot papirbilder og minnepenner. Datoer kommer senere.

Alle papirbilder vil skannes sentralt og tilbakeleveres. Informasjon om innholdet på bildene ønskes, navn, steder o.l.

Foto: Boe Johannes Hermansen

Foto: Dirk Rosin

«Hvil dere litt»

Kjenner du hvordan hverdagen kan trykke på fra alle kanter? Har du møtt utfordringer som påvirker din relasjon til Jesus og det kristne fellesskapet? Da kan et opphold ved Høgsveen retreatsenter være noe for deg!

TEKST / BERTIL ANDERSSON

Gjennom virksomheten på Høgsveen kan DELK være med å legge til rette for åndelig veiledning og sjelesorg til menigheter og enkeltmedlemmer. Fra august 2011 har DELK hatt en samarbeidsavtale med Høgsveen. Likevel er det nok mange av våre medlemmer som kjenner lite til virksomheten ved Høgsveen retreatsenter. Derfor ønsker jeg å løfte frem denne muligheten for hvile og åndelig fornyelse.

Hva er et retreatsenter?

Siden 2007 har Toril Slåttsveen Asp og Ulf Asp bygd opp en retreatvirksomhet på et gammelt småbruk. I renoverte eller nye bygninger finnes det 9 gjesterom med plass til totalt 14 overnattingsgjester. Størrelsen er ypperlig når målet er å skape et rom for hvile, fordypning og tilflukt fra alle impulser, stress og krav i hverdagen.

Ordet «retreat» handler her om å trekke seg tilbake i stillhet sammen med Herren. I løpet av en retreat får

deltagerne veiledning inn i bibeltekster, og de får tilbud om samtaler og sjelesorg. I lyttegrupper om kvelden kan en dele noe av det en har fått gjennom dagen. Skjønt her er det ikke noe delepress. For det er ingen krav som må oppfylles på en retreat. Mange er slitne på det ytre eller indre plan. Da er det godt med dager der en kan stilne av og slik sett åpne døra for å lytte til hva Gud har å si.

Det arrangeres regelmessig retreat for prester og andre ledere i DELK. En

av deltagerne sa etter årets retreat: «På Høgsveen har de formet en motkultur til stress og mas. Der er det tid til å la bibelfortellingene synke ned i sinnet og å tenke alle de tankene som hjertet bærer på, men som hverdagen ikke gir tid til. Det kan være en skummel opplevelse, men tryggheten som vertskapet formidler, gjør at det blir en god opplevelse likevel.»

Din livskurs

Tilhører du dem som har slitt med nederlagsfølelse etter skolegang i DELK, eller hatt angst på grunn av ureflektert domsforkynnelse? Eller har du andre tråder fra livet du ønsker å samle? Da vil kurset «Din livskurs» være til hjelp for deg! Over 8 dager får deltagerne mulighet til å være for Guds ansikt med hele livet, både i forhold til bakgrunn, dagens situasjon, og hvordan en ønsker å gå videre i livet. Gjennom å arbeide med ulike spørsmål opplever mange at de leges og modnes. Noen får hjelp til å bedre takle særlig traumatiske opplevelser, mens andre oppnår innsikt og livsvisdom uten at de nødvendigvis kjente seg sønderrevet på forhånd.

Andre muligheter

Ved siden av arrangerte kurs er det også mulig å bestille et privat opphold. Forholdene er ideelle for stillhet og ro, turer i skog og mark, eller samtaler og sjelesorg. Gjester er også velkomne til å delta på tidebønner i kapellet.

Toril og Ulf Asp tilbyr også tilpassede opplegg for små grupper fra menigheter. Det kan være stabsgrupper, bibelgrupper, ungdomsgrupper eller tjenestegrupper som ønsker å komme sammen for hvile, fordypning i Guds Ord og bønn. Dette er noe jeg vil oppfordre menighetene i DELK til å utnytte i større grad.

Grip anledningen!

Personlig har jeg nettopp i stillheten ved en retreat på Høgsveen opplevd Herrens tiltale ved en korsvei i min tjeneste. I tilbaketrasket stillhet kan Herren nå også deg på en spesiell måte! Grip anledningen!

Mer informasjon og program:

<https://www.hogsveen.info/>

Misjon og planting?

Det nyeste bygget på Høgsveen retreatsenter er et lite kapell. Kanskje kan kapellet og atmosfæren på stedet bli utgangspunkt for ny menighetsdannelse?

Høgsveen ligger strategisk plassert i Ringsaker – midt i et område der få kjenner Jesus som sin Frelser og Herre. Menighetsplantingsutvalget i DELK har derfor drøftet mulighetene for misjonsvirksomhet og menighetsplanting ut fra Høgsveen, og sommeren 2020 besøkte utvalget Toril og Ulf Asp for å luften disse tankene.

Toril og Ulf uttrykte først skepsis til å gå rundt på bygda for å evangelisere, men var åpne for å møte mennesker hvis de skulle dukke opp på tunet. Og etter at tanken ble sådd, og flere begynte å be for dette, har mennesker begynt å komme til dem i større grad enn før for å slå av en prat. Og stadig flere blir oppmerksomme på kapellet og uttrykker en taknemlighet for at det står der i deres nabolag.

«Det er ikke rart at naboer og andre som går tur i området har begynt å søke seg til kapellet og atmosfæren på Høgsveen, for stedet utstråler Guds nærvær,» sier sekretær i utvalget, Andreas Johansson.

Sammen med Toril og Ulf vil menighetsplantingsutvalget arbeide videre for å se på mulighetene. Vi vil derfor utfordre dere til å tenke over om du skal melde deg til følgende:

1. Bli med i bønnegruppen for dette slik at Herren viser sin vei for oss.

2. Støtte eventuell oppstart av noen samlinger. Kanskje kan du sette av to dager ved to anledninger i året som medhjelper?

Spørsmål og påmelding:

andreas.johansson@delk.no

Bertil Andersson, tilsynsman

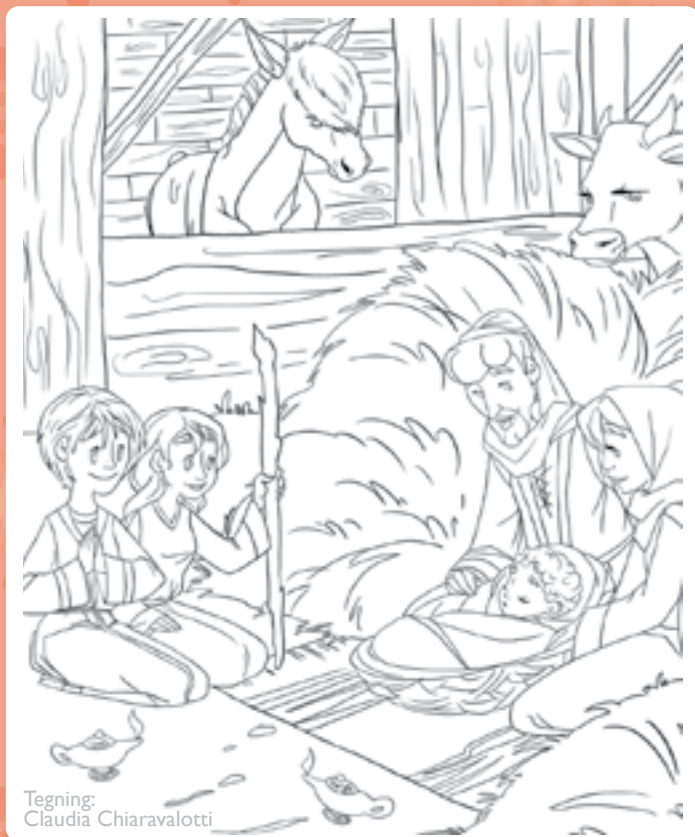
Finn stjerneveien!

Finner du veien gjennom stjernelabyrinten?

Fargelegg

Jesus, Guds egen sønn, ble født i en stall i Betlehem.

Tegning:
Claudia Chiaravalotti

Finn 5 feil

Tegning: Claudia Chiaravalotti

Engler fortalte gjeterne at Frelseren var født. Gjeterne løp inn til Betlehem for å se ham. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under?

Gi barnebladet BARNAS til et barn du er glad i!

Disse oppgavene
er hentet
fra bladet.

Bestill
abonnement

på sondagsskolen.no
eller 22 08 71 00

VITSER

Ole var ikke verdens smarteste pilot. Han fløy inn mot Gardermoen og fikk melding fra kontrolltårnet:
– Oppgi høyde og posisjon!
– Jeg er 178 centimeter høy og sitter helt fremst i flyet, svarte piloten.

I Molboland er det veldig strenge trafikklover når det gjelder sikkerhetsbeltet:
Første gang du blir tatt uten å ha på deg beltet, får du 1000 kroner i bot. Andre gang får du 2000 kroner i bot. Tredje gang blir sikkerhetsbeltet inndratt.

Les for barna

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

Elling og eslene

TEKST / KJETIL DYBVIK ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

«Fort, Elling! Du må våkne! Det er julaften!»

Det var mamman til Elling, Ane Rikke, som ropte. Men Elling ville ikke våkne så fort. Han var underveis i en drøm. Han drømte om et esel som kunne lese. Det leste en bok om nisser. Ved siden av satt et annet esel som også leste, men dette eselet leste om esler. Litt lenger bort, under et digert oliventre, satt det tredje eselet. Det leste en bok som het Bibelen. De tre eslene het Kinkli, Ane og Koff og var veldig gode venner. De hadde vent seg til å dele alt mulig. De delte stall, de delte mat og de delte opplevelser. Og så gjorde de en ting som er kjempelurt og som kanskje alle burde gjøre? De delte ting de leste med hverandre.

De gjorde det sånn at de leste en halvtime i hver sin bok, og så skulle de dele én setning fra boka med de to andre. Den setningen de like aller best. Først var det Kinkli sin tur, han med nisseboka. «Hør her, da!» sa Kinkli. Det står: 'I tillegg til Julenissen finnes det både fjøsnisser, skipsnisser og kirkenisser.' «Wow!» sa de to andre. Så var det Ane sin tur. Hun hadde lest om esler. «Hør her, da!» sa Ane. Det står: 'Esler har lange ører!'. Ho-ho-ho! De to andre lo. «Ja, hva slags ørrer skulle man ellers ha, da? Korte? Nei, det blir for dumt!» Til sist var det Koff sin tur til å dele, han som hadde lest i Bibelen. Koff var vanligvis en stor skøyerfant. Men i dag så han mer høytidelig ut. «Hør her, da dere», sa han forsiktig. «I denne boka står det skrevet: **'I dag er det født dere en Frelser, som er Messias. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.'**»

De to andre eslene ble helt stille. Lenge. De tenkte på hvordan det ville vært å plutselig finne en Frelser oppi krybben de vanligvis spiste fra. For en fin overraskelse det ville ha vært!

Akkurat da Kinkli skulle til å si noe, våknet Elling.

Han satt seg opp i sengen og sa til mammaen sin: «Vet du hva jeg har drømt, mamma?» «Aner ikke!» sa Ane Rikke. «Du kan fortelle mens du tar på deg finklærne.» «Jepp!» sa Elling og spratt ut av senga, «men først må jeg spørre deg om noe: Hvorfor har du så korte ører?» Ane Rikke smilte. «Det er ikke lengden det kommer an på,» sa hun, «men hvordan du bruker ørene. Vi har én munn og to ører, ikke sant? Kanskje det er meningen at vi skal lytte dobbelt så mye som vi snakker?»

Elling ble stille. Lenge. Så sa han endelig: «Gleder meg til å lytte til Jesu ord i kirken i dag. Tror du forresten Jesus brydde seg om esler, mamma?» «Det gjorde han. Jesus brydde seg om alle mennesker og alt levende. Akkurat der er jeg helt sikker!» sa Ane Rikke.

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Kristian Kostadinov, Sandefjord	08.10.05	15.08.20	Moe
Camilla Beatriz Bærland, Skoppum	20.06.08	23.08.20	Bjerkely
Casper Steen, Skien	09.03.10	06.09.20	Telemark
Maja Andrine Sævik, Oslo	19.08.20	04.10.20	Ryenberget
Emma Jolie Stokke, Vik i Sogn	07.06.20	11.10.20	Granly
Ludvig Heian, Ramnes	17.08.20	11.10.20	Bjerkely
Alma Rustan, Stokke	25.08.20	01.11.20	Granly
Andre innmeldte: 11			
Døde	Født	Død	Menighet
Ragnhild Elisabeth Solvang, Ulefoss	1947	01.01.20	Telemark
Nils Harald Heggstad, Horten	1964	19.08.20	Horten
Elisabeth Irene Baksaas, Skien	1926	29.08.20	Telemark
Thor Sven Baksaas, Tønsberg	1928	24.09.20	Granly
Ole Jan Semb, Skien	1943	05.10.20	Telemark
Ragna Risan, Rødberg	1927	12.10.20	Nore
Ingrid Kløw, Oslo	1930	15.10.20	Ryenberget
Antall utmeldte: 10			

Vigde

Maria Gjuvsland, Siljan og
Atle Stensland, Vegårshei
giftet seg i Holla kirke
10.10.20

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigslar, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Fra hovedstyremøtet, 27. oktober

- Oppdatering fra misjonssekretæren og gjennomgang av misjonsarbeidet i DELK. Det arbeides med en ny lønnsmodell for sentralt ansatte i DELK.
- Gaver til prestetjenesten ligger noe etter fjoråret. Gaveinntekter til misjon har økt.
- Hovedstyret har mottatt status fra arbeidsgruppene for IT, skolestruktur i DELK og fra rådsmøtet angående omorganiseringen av rådsmøtet som samarbeidsorgan.
- Nødvendig oppgradering av nettsidene vil føre til økte kostnader i 2021.
- Hovedstyret drøftet et forslag om at generalforsamlingen skal avholdes hvert tredje år i stedet for annethvert år som i dag.
- Drøfting av hvilke konsekvenser koronasituasjonen vil kunne ha for gjennomføringen av stevnet og GF til neste år.

Fra rådsmøtet, 23.–24. oktober

Rådsmøtet ble avholdt på Strand leirsted i Sandefjord. Mange saker var utsatt fra vårens rådmøte, og saklisten var fullpakket. Møteleder styrte møtet godt slik at alle saker ble behandlet i løpet av helga. Fredag kveld var åpen for tilhørere, og viktig tematikk som samlivsetikk, Israel i forkynnelsen, lederopp-læring og ungdom ble drøftet. Gode samtaler om temaene tas med i det videre arbeidet. Rådsmøtet behandlet også følgende saker:

- Høring i rådsmøtet om endringen av organiseringen av rådsmøtet som samarbeidsorgan.

- Katekismebok for mellomtrinnet på skolene. Endelig tekst godkjent.
- Orientering fra menighetsplantingsarbeidet på Jæren og Hardanger.
- Rådsmøtet godkjente «Veileder for planting og utvikling av menigheter i DELK» og sluttet seg til forslag til «Misjonsmodell for DELK» og sender tilbake til hovedstyret for endelig behandling.
- Mandat for liturgikomiteen vedtatt. Ny liturgi for alminnelig skriftemål og tekst til dåpsfolder godkjent.

- Nettverk for evangelisk-luthersk kirkesamarbeid (NELK) har foreslått nye teksttrekker. Formålet med de nye rekkene er å ta med tekster som oppleves vanskelige og upopulære i vår samtid. Rådsmøtet ønsket ikke å endre teksttrekker, men godkjente NELKs teksttrekker som ressurs i DELK og ba om at liturgikomiteen vurderer noen tilleggstekster eller tema.
- Rådsmøtet sluttet seg til hovedstyrets forslag til mandat for ungdomsrådet og til endring i prosedyren for prestestilling i DELK.

Gaver med skattefradrag via Vipps

Vipps med skattefradrag ble raskt populært! Via Vipps #574554 – DELKs skattefradragordning kommer gavene dit de er ment, om det er til prestetjenesten, misjon, DELK Ung eller til lokale formål. Formål velges i Vipps-appen.

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter, enten ved å registrere avtalegiro, eller ved å bruke KID-nr. som man kan få ved å kontakte DELKs kontor. Bankkontonr. for gaver til DELK:

Med skattefradrag: 3000 24 91210
Uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

Bergen menighet: 3000 23 00512
Bjerkely menighet: 3000 37 53553
Dalane menighet, 3270 67 09796
Granly menighet: 2400 23 80478
Horten menighet: 2801 46 83994
Kristiansand menighet: 3000 33 98095
Moe menighet: 3000 24 20259
Nore menighet: 2351 72 09147
Ryenberget menighet: 6011 05 64719
Sotra menighet: 3470 66 20984
Telemark menighet: 2801 31 96763
Østfold menighet: 3000 26 70832
DELK Nord menighet: 4750 73 13201

DELKS hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no

E-post: delk@delk.no

Tilsynsmann Bertil Andersson

Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no

Jan Bygstad, prest

Telefon: 93 26 46 42

E-post: jan.bygstad@delk.no

Jon Magne Sønstabø, prest

Telefon: 97 08 76 99

E-post: jon.magne.sonstabo@delk.no

Jon Tore Lie, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no

Jan Bygstad, prest

Telefon: 93 26 46 42

E-post: jan.bygstad@delk.no

Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest

Telefon: 91 73 72 07

E-post: morten.askjer@delk.no

Ole Døvik, eldste

Harald Lie, eldste

Odd Gjerpe, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest

Telefon 90 20 41 38

E-post: olaf.engestoel@delk.no

Per Emanuel Valand, eldste

Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten

E-post: horten.menighet@delk.no

Erling Rantrud, prest

Telefon: 91 64 20 47

E-post: erling.rantrud@delk.no

John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand

Leif Skåra, eldste, kontaktperson

Telefon 95 78 76 80

E-post: leif@skaara.net

Arne Fedeler, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg

Morten Askjer, prest

Telefon: 91 73 72 07

E-post: morten.askjer@delk.no

Solveig og Knut Haug, kontaktpersoner

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo

Menighetskontoret

Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76

E-post: ryenbergetkirke@delk.no

Kristoffer Hansen-Ekenes, prest

Telefon: 90 62 80 73

E-post: khe@delk.no

Elisabeth Fehn Olsen, diakon

Egil Helland, eldste

Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord

E-post: Moe.menighet@delk.no

Erling Rantrud, prest

Telefon: 91 64 20 47

E-post: erling.rantrud@delk.no

Hans Åge Guren, eldste

DELK Nord

LHL sentret, Høgegga 7, 9151 Storslett

Henning A. Alsaker, prest

Telefon: 41148215

E-post: henning.alsaker@delk.no

Jens Blomli, eldste

Skien, Telemark Menighet

E-post: telemark.menighet@delk.no

Gudstjenester og møter er på

Skauen Kristelige skole

Fred Arve Fahre, prest

Telefon: 41 47 42 18

E-post: fred.arve.fahre@delk.no

Fredrik Minnesjord, eldste

Magnus Minnesjord, eldste

Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg

E-post: granly.menighet@delk.no

Peter Johansen, prest

Telefon: 95 96 26 54

E-post: peter.johansen@delk.no

Tore Slettvik, eldste

Kjell Magne Baksaa, eldste

Arvid Ludvigsen, eldste

Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde

E-post: ostfold.menighet@delk.no

Boe Johannes Hermansen, prest

Telefon: 99 61 28 22

E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no

Olav I. Markussen, eldste

Karstein Sletting, eldste

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo

Telefon: 23 21 01 61

E-post: post@ryenbergetskole.no

Undrumsdal: Bjerkely skole

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

Telefon: 33 06 30 30

E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord

Telefon: 33 48 73 40

E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien

Telefon: 35 50 54 00

E-post: post@skauenskole.no

Tønsberg: Granly skole

Postboks 70, 3109 Tønsberg

Telefon: 33 00 31 10

E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika via NLM.

Ettåring i Nord-Afrika via NLM

E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no

Torunn og Arild Minnesjord

Etiopia via NLM.

e-post: tminnesjord@nlm.no

Mer kontakt-
informasjon om
menighet og skole
finner du på
www.delk.no

Har du
flyttet?

Husk å melde
fra til Underveis,
så får du bladet på
din nye adresse!

*En gang i vår verden,
inneholdt en stall noe
som var større enn hele
vår verden.*

C.S. LEWIS

